

Vaatimukset

- Komissio vaatii unionin tuomioistuinta toteamaan, ettei Unkari ole noudattanut SEUT 63 artiklaan eikä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 12 artiklaan perustuvia velvollisuuksiaan, koska se on ulkomailta tuettujen järjestöjen avoimuudesta annetulla vuoden 2017 lailla nro LXXVI (a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény) ottanut käyttöön sellaisia syrjiviä, tarpeettomia ja perusteettomia säännöksiä, joilla tietyille sellaisille kansalaisjärjestöjen ryhmille, jotka suoraan tai välillisesti saavat tietyn määrän ylittävää tukea ulkomailta, asetetaan rekisteröintiin, ilmoittamiseen ja avoimuuteen liittyviä velvollisuuksia, ja joiden mukaan kyseisiin järjestöihin voidaan soveltaa seuraamuksia, jos nämä eivät noudata edellä mainittuja velvollisuuksiaan.
- Unkari on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ulkomailta tuettujen järjestöjen avoimuudesta annetulla vuoden 2017 lailla nro LXXVI on otettu käyttöön syrjiviä, tarpeettomia ja perusteettomia säännöksiä, joilla tietyille sellaisille kansalaisjärjestöjen ryhmille, jotka suoraan tai välillisesti saavat tietyn määrän ylittävää tukea ulkomailta, asetetaan rekisteröintiin, ilmoittamiseen ja avoimuuteen liittyviä velvollisuuksia, ja joiden mukaan kyseisiin järjestöihin voidaan soveltaa seuraamuksia, jos nämä eivät noudata edellä mainittuja velvollisuuksiaan.

Komissio pani 14.7.2017 Unkaria vastaan vireille jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen lain nro LXXVI johdosta.

Koska komissio katsoi, ettei Unkarin antama vastaus ollut tyydyttävä, se siirtyi jäsenyysselvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn seuraavaan vaiheeseen ja lähetti Unkarille 5.10.2017 perustellun lausunnon.

Koska perusteltuun lausuntoon annettu vastaus ei tyydyttänyt komissiota, se päätti saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jotta tämä toteaisi, ettei Unkari ole noudattanut SEUT 63 artiklaan eikä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8 ja 12 artiklaan perustuvia velvollisuuksiaan.

Valitus, jonka CJ on tehnyt 21.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-602/16, CJ v. ECDC, 13.12.2017 antamasta tuomiosta**(Asia C-139/18 P)**

(2018/C 211/12)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Valittaja:* CJ (edustaja: V. Kolias, dikigóros)*Muu osapuoli:* Euroopan tautien ehkäisy- ja -valvontakeskus (ECDC)**Vaatimukset**

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 13.12.2017 antaman tuomio T-602/16, CJ v. ECDC (EU:T:2017:893) kokonaisuudessaan;
- tämän johdosta siinä tapauksessa, että valitus katsotaan perustelluksi, kumoaa riidanalaisen 21.9.2015 päivätyn arviointikertomuksen, ja
- velvoittaa ECDC:n korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi neljä valitusperustetta.

1. Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin

- tulkitse virheellisesti ECDC:n täytäntöönpanosääntöjen nro 20 3 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 3 artiklan 3 kohdan kanssa, kun se totesi, että arvioinnin tarkastajan ei tarvitse olla hallintoneuvoston puheenjohtaja käsiteltävänä olevan kaltaisissa tapauksissa
- teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, kun se katsoi, että oli joka tapauksessa epätodennäköistä, että hallintoneuvoston puheenjohtaja tekisi ratkaisun valittajan eduksi
- tulkitse virheellisesti väitettä, jonka mukaan arvioijan alainen ei voi toimia arvioinnin tarkastajana, koska hän ei ole tarvittavalla tavalla riippumaton arvioijaan nähden.

2. Toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin

- tulkitse virheellisesti ECDC:n täytäntöönpanosääntöjen nro 20 7 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 3 ja 4 kohtaa, kun se totesi, että arvioija voi jättää huomiotta toimihenkilölle edellisellä arviointijaksolla asetetut tavoitteet ja tulosindikaattorit
- toissijaisesti teki virheen tosiseikkojen oikeudellisessa luonnehdinnassa, kun se katsoi, että arvioija oli ottanut tavoitteet ja tulosindikaattorit asianmukaisesti huomioon.

3. Kolmas valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin

- tulkitse virheellisesti ECDC:n täytäntöönpanosääntöjen 8 artiklan 9 kohtaan sisältyvää käsitettä ”vuoropuhelu”
- toissijaisesti teki oikeudellisen virheen luokitellessaan arviointi”vuoropuhelun” siten, että se voi ECDC:n puolelta rajoittua siihen, että arvioinnin vahvistaja pyytää toimihenkilöltä asiakirjaa, joka hänellä oli jo käytettävissään; esittää matkapuhelimestaan käsin toimihenkilölle kysymyksen ”Mitä tuloksellisuuden arvioinnin näkökohtia pidät virheellisinä?”; eikä esitä mitään muita kysymyksiä sen jälkeen, kun toimihenkilö on vastannut ja tarjoutunut antamaan pyydettyä lisätietoja.

4. Neljäs valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin

- tulkitse virheellisesti henkilöstösääntöjen 22a §:ää, kun se katsoi pääasiallisesti, että silloinkin, kun toimihenkilö esittää in tempore non suspecto väitteitä varojen väärinkäytöstä ja esittää ainakin alustavia todisteita siitä, ja nämä väitteet ovat paikkansapitäviä, virastolla on oikeus arvioituttaa hänen vuotuinen työpanoksensa juuri niillä henkilöillä, joita hänen väitteensä koskevat
- toissijaisesti teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi oikeudellisesti, että kantajan väitteitä ei ollut tehty in tempore non suspecto, että ne eivät olleet paikkansapitäviä, että niistä ei ollut näyttöä ja että virkamiehet, joita väitteet koskivat, kykenivät edelleen puolueettomasti arvioimaan valittajan työpanoksen.